

Νικολέτα Καρβούνη

του Λεωνίδα

2^ο Γενικό Λύκειο Ναυπάκτου

A'2

nikoletakarvouni04@gmail.com

Όταν οι μαθητές μου συνομίλησαν με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο

Η Ελένη κοίταξε το ρολόι της. Σε οκτώ λεπτά θα κτυπήσει το κουδούνι. Στην τάξη επικρατούσε θόρυβος. Οι μαθητές μιλούσαν, γελούσαν, περίμεναν και αυτοί το κουδούνι. Το μάθημα των θρησκευτικών ήταν αδιάφορο για τους περισσότερους και το έδειχναν με τον τρόπο τους. Αυτό συνέβαινε τον τελευταίο καιρό, δύο μήνες περίπου που έχει διοριστεί. Λύκειο, μεγάλα παιδιά πόλης, έφηβοι κι αυτή χωρίς να έχει μπει ξανά σε αίθουσα, μικροκαμωμένη, δεν μπόρεσε να τους επιβληθεί. Η κατάσταση αυτή πολύ την στενοχωρούσε. Είχε δοκιμάσει διάφορους τρόπους για να κερδίσει την προσοχή τους, αλλά μάταια. Η απογοήτευση της ήταν μεγάλη. Ο πατέρας της συνταξιούχος δάσκαλος άκουγε συχνά τα παράπονα της. Της έλεγε να κάνει υπομονή, «Αργά ή γρήγορα θα τον βρεις τον τρόπο, όλα ξεκλειδώνουν αρκεί να βρεις το σωστό κλειδί» της έλεγε.

Έδιωξε γρήγορα τις σκέψεις αυτές, έβαλε όλη τη δύναμη στη φωνή της και απευθύνθηκε στους μαθητές της.

-Παιδιά όπως ξέρετε πλησιάζει το τέλος του τετράμηνου. Μιας και πλησιάζει επίσης των Τριών Ιεραρχών, σκέφτηκα. αντί για το προκαθορισμένο διαγώνισμα, να φτιάξετε μια εργασία με θέμα το πόσο επίκαιροι είναι οι λόγοι τους στην σημερινή εποχή. Για να σας διευκολύνω έχω έτοιμο υλικό για να διαλέξετε και να...

- Κυρία είναι δυνατό να είναι επίκαιρο κάτι, που είπαν κάποιοι πριν από 1500 χρόνια; Και σε μια γλώσσα σχεδόν άγνωστη μας; Βρείτε μας κάτι καλύτερο και πιο ενδιαφέρον.

Κοίταξε τον Αλέξη. Ποτέ δεν είχε ακούσει την φωνή του. Ο πιο μοντέρνα ντυμένος με τα μακριά του μαλλιά και το σκουλαρίκι στο αυτί. Σάστισε. Κάποιοι συμφώνησαν μαζί του κι άρχισαν να κάνουν θόρυβο. Το μυαλό της πήρε στροφή ξαφνικά.

- Έχεις δίκιο, τη γλώσσα των λόγων, τα αρχαία ελληνικά, δεν τα κατέχετε και επειδή είναι τρεις θα το κάνουμε για τον έναν από αυτούς. Ποιος είναι ο πιο γνωστός σε εσάς;

- Ο Μέγας Βασίλειος, είπαν κάποιοι.

Δύο ήξεραν το Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο.

Όταν οι μαθητές μου συνομίλησαν με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο

- Ο τρίτος ποιός είναι;
- Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, απάντησε μια μαθήτριά.
- Από ότι βλέπω είναι ο λιγότερο γνωστός σε εσάς. Λοιπόν θα κάνουμε κάτι διαφορετικό την επόμενη φορά. Αντί να κάνετε εσείς την εργασία που θα είναι απαντήσεις του Αγίου Γρηγορίου σε θέματα που αφορούν την σημερινή εποχή, την εργασία θα την κάνω εγώ. Εσείς θα εκφράσετε τις απορίες σας για όποιο θέμα θέλετε και εγώ θα απαντήσω μέσα από τους λόγους του. Θα είμαι λοιπόν εγώ η εξεταζόμενη και εσείς θα κάνετε τις ερωτήσεις. Στο τέλος θα με βαθμολογήσετε ανώνυμα σε ένα μικρό σημείωμα.

Ησυχία επικρατούσε για πρώτη φορά στην τάξη. Έκπληκτα πρόσωπα την κοιτούσαν.

-Μπορείτε εκτός από ερωτήσεις να χρησιμοποιήσετε και φωτογραφίες ή ότι άλλο θέλετε. Κάποια απορία; Θα τα πούμε λοιπόν την άλλη εβδομάδα.

Ένα αίσθημα ικανοποίησης την κατέκλυσε και την έκανε πρώτη φορά να νιώσει καλύτερα. Το σαββατοκύριακο διάβασε όσο περισσότερο μπορούσε και έκανε σημειώσεις με τους λόγους.

Οι μέρες πέρασαν γρήγορα. Έφτασε το επόμενο μάθημα. Η περιέργεια της, στα ύψη. Θα ανταποκρίνονταν σε αυτά που τους είχε ζητήσει; Με αυτές τις σκέψεις να τη βασανίζουν μπήκε στην αίθουσα. Άνοιξε τον φάκελό της. Εκεί είχε τυπώσει ένα σύντομο βιογραφικό του Αγίου Γρηγορίου, το μοίρασε σε όλους και ζήτησε να το διαβάσουν.

-Λοιπόν παιδιά περιμένω τις ερωτήσεις σας.

Πέρασαν δύο λεπτά, κανείς δεν κουνήθηκε. Αυτό ήταν, σκέφτηκε, δεν έδωσαν καμία σημασία. Νευρίασε, ήθελε να φωνάξει, άδικος κόπος, σκέφτηκε. Κοίταξε τις σημειώσεις με τους λόγους και τα ποιήματα του Αγίου. Ας διαβάσω κάτι από αυτά, για να περάσει η ώρα, σκέφτηκε.

Μία μαθήτριά σήκωσε το χέρι της.

Όταν οι μαθητές μου συνομίλησαν με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο

-Κυρία μου φαίνεται περίεργο ότι ο Άγιος, που είναι ένας από τους μεγαλύτερους θεολόγους του χριστιανισμού, έχει σπουδάσει στην Αθήνα την ελληνική παιδεία.

Να που κάτι γίνεται, είπε μέσα της. Κοίταξε γρήγορα τις σημειώσεις.

-Από ποίημα του Αγίου: «Σε μένα είναι αγαπητή μόνο η δόξα των λόγων τούς οποίους συνέλεξα σ' ανατολή και δύση και στο καύχημα της Ελλάδας την Αθήνα. Σ' αυτούς πολύ κοπίασα πολλά χρόνια, αλλά και αυτούς τους έριξα μπροστά στα πόδια του Χριστού, αφού τα γράμματα που έμαθα υποχώρησαν στον λόγο του μεγάλου Θεού που ξεπερνά κάθε πολύμορφο και πολύπλοκο λόγο του ανθρώπινου μυαλού.»

Από τον «Επιτάφιος εις τον Μέγα Βασίλειον»: «Από αυτά που μας προσφέρει η εξωχριστιανική παιδεία παραδεχτήκαμε ότι είναι χρήσιμο.. ενώ αποκρούσαμε καθετί πού οδηγεί στην ειδωλολατρεία.

Από την έξωχριστιανική παιδεία έχουμε ωφεληθεί στην ευσέβεια και στη λατρεία.. και έχουμε κάνει δύναμη μας τις αδυναμίες εκείνης.»

Δεύτερο χέρι σηκώθηκε.

-Κυρία, στο βιογραφικό είδα ότι ο Άγιος σε μια ταραγμένη εποχή ήταν αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολης. Τι συμβουλές θα έδινε στους πολιτικούς και θρησκευτικούς ηγέτες του σήμερα;

-«Το να πράττει κανείς τα κακά και όσα ο νόμος τιμωρεί, είναι ελάττωμα του απλού ανθρώπου. Για τον άρχοντα ελάττωμα είναι, να μην είναι άριστος και να μην διακρίνεται για την αρετή του. Να μην εξαλείψει μόνο τα κακά στοιχεία από την ψυχή, αλλά να χαράξει σε αυτή τα καλά, με τέτοιο τρόπο ώστε να υπερέχει περισσότερο ως προς την αρετή παρά ως προς το αξιωμα του. Να μην γνωρίζει μέτρο ως προς το καλό και την ανοδική πορεία. Να μην θεωρεί κέρδος αυτό που διατήρησε, αλλά ζημία αυτό που του διέφυγε. Ούτε να νομίζει ότι τα ίδια πράγματα ταιριάζουν σε όλους».

«Ο άνθρωπος που δύσκολα μαθαίνει να διοικείται είναι δυσκολότερο να μάθει να κυβερνά ανθρώπους».

«Μη θέλεις να πείσεις με λόγια, αλλά με έργα».

Όταν οι μαθητές μου συνομίλησαν με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο

«Ότι γίνεται με την βία κανείς δεν μπορεί να το επαινέσει. Αυτό που εκβιάζεται όταν αφεθεί ελεύθερο επιστρέφει πάλι στον εαυτό του».

«Πρέπει κανείς να βαδίζει στη μέση, πιο φιλοσοφικά από τους εντελώς άσχετους και πιο ανθρώπινα από όσους φιλοσοφούν χωρίς μέτρο».

Τρίτο χέρι.

– Κυρία, ζούμε στην εποχή της τηλεόρασης και του διαδικτύου. Πολλοί άνθρωποι αφιερώνουν ώρες ατελείωτες σχολιάζοντας γνωστούς τους σε διάφορες πλατφόρμες ή βλέποντας ανάλογες τηλεοπτικές εκπομπές. Το κλασικό κουτσομπολιό έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Τι θα έλεγε ο Άγιος Γρηγόριος σε όλους αυτούς;

-«Τίποτε δεν είναι τόσο ευχάριστο στους ανθρώπους, από το να ασχολούνται με ξένες υποθέσεις. Και μάλιστα πολλές φορές παρασύρονται είτε από συμπάθεια είτε από μίσος. Και από τα δύο συνηθίζεται τις περισσότερες φορές να κλέβεται η αλήθεια».

«Περισσότερο εξέταζε τον εαυτό σου κι όχι τους άλλους γιατί στο ένα θα είσαι κερδισμένος εσύ, στο άλλο οι άλλοι».

Τέταρτο χέρι.

– Κυρία τι θα έλεγε για τις σημερινές διακρίσεις και ανισότητες που υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων και σήμερα;

-«Ούτε με ευχαριστούν οι δούλοι, δική μου γενιά που η τυραννία τους χώρισε, κι όνομα τους έδωσε διπλό ευγενείς και δούλους, μιας γης βλαστήματα».

Πέμπτο χέρι.

–Κυρία στην πατρίδα μας στα χρόνια της κρίσης μέχρι και σήμερα παρατηρήθηκε ένα μεγάλο κύμα συμπαράστασης στους αδύναμους που αυτή δημιούργησε. Πιστεύω ότι ο Άγιος θα χαιρόταν με το αποτέλεσμα αυτό.

-Σίγουρα ναι.

«Ας κερδίζουμε τις ψυχές μας με τις ελεημοσύνες, ας δώσουμε από τα υπάρχοντα μας στους φτωχούς για να γίνουμε πλούσιοι σε

Όταν οι μαθητές μου συνομίλησαν με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο

ουράνια αγαθά». Αλλά από την άλλη «ο ευεργετημένος πρέπει να θυμάται το καλό που του έκαναν, ο ευεργέτης όμως καθόλου».

Έκτο χέρι, ο Αλέξης. Έμεινε έκπληκτη.

- Κυρία καλά όλα αυτά, αλλά στην εποχή του δεν υπήρχε καθόλου η εικόνα. Τα νέα τα έφερναν με καθυστέρηση οι αγγελιοφόροι. Αν έβλεπε τις εικόνες, να σαν κι αυτές τι θα μας έλεγε νομίζετε;

Σήκωσε στα χέρια του τρία μεγάλα πόστερ. Στο ένα υπήρχαν εικόνες με υποσιτισμένα παιδιά, στο άλλο τοπία με περιβαντολογική καταστροφή και στο τρίτο εικόνες με караβάνια προσφύγων.

Δεν θα μας έλεγε “ντροπή σας να έχετε αγαθά που στην εποχή μου ούτε τα φανταζόμασταν και να υπάρχουν αυτά”;

-Αλέξη σίγουρα θα λυπόταν, όμως δε θα μας μάλωνε. Θα μας καλούσε σε μετάνοια, όπως ακριβώς λέει στην προσευχή του. «Αμαρτήσαμε Κύριε, ασεβήσαμε. Λησμονήσαμε τις εντολές σου... Παρεκτραπήκαμε...

Δώσε άφεση Κύριε συγχώρησε.. Τιμώρησέ μας γι’ αυτό με επιείκεια και αγάπη και όχι με τον θυμό σου..»

Το κουδούνι χτύπησε και στην τάξη υπήρχαν δύο χέρια υψωμένα.

-Λοιπό παιδιά, δεν έχουμε άλλο χρόνο. Πραγματικά σας ευχαριστώ για την συμμετοχή σας. Σε αυτό τον φάκελο, όσοι θέλετε, μπορείτε να βάλετε ένα μικρό σημείωμα με τα σχόλια σας και την βαθμολογία σας για εμένα ανώνυμα. Θα περάσω την επόμενη ώρα να τον πάρω.

Βγήκε από την τάξη χαρούμενη. Κάτι καλό κατάφερα σήμερα, σκέφτηκε. Πίσω της άκουσε την φωνή του Αλέξη.

-Κυρία εγώ το σχόλιό μου θα σας το πω αμέσως . Είχατε δίκιο τα λόγια του Αγίου ισχύουν και σήμερα. Κυρία το μάθημα των θρησκευτικών πάντα μου ήταν αδιάφορο και βαρετό, αλλά κανείς δεν μας το είχε κάνει όπως εσείς σήμερα.

-Ευχαριστώ. Αυτό που μου λες, με κάνει δέκα φορές πιο χαρούμενη από ότι ήδη είμαι.

-Κυρία ,αν θέλετε, να το ξανακάνουμε το μάθημα έτσι!

Όταν οι μαθητές μου συνομήλησαν με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο

Χαμογέλασε με ικανοποίηση και θυμήθηκε τα λόγια του πατέρα της. Σήμερα είχε καταφέρει να βρει το κλειδί και να πλησιάσει τους μαθητές της. Και το κλειδί ήταν οι λόγοι του Αγίου Γρηγορίου.

-Άγιε Γρηγόριε από τα βάθη της ψυχής μου σε ευχαριστώ!

Όταν οι μαθητές μου συνομίλησαν με τον Άγιο
Γρηγόριο τον Θεολόγο